

[Pia Kjærsgaard]

gres, hvilket regeringen vel hele tiden har syntes var ualmindelig fint, fordi vi så fik hele Unionen listet ind ad bagvejen – ad en katteløse, som det så smukt er blevet udtrykt.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Men alligevel synes jeg da, at fru Pia Kjærsgaard skylder at fortælle Folketinget, hvad det så var, der gjorde, at Fremskridtspartiet på sit landsmøde var så tæt på at ville anbefale at indgå en aftale, som man næsten kunne komme. Ville det ikke også have været en form for botanisering, at man indgik en aftale? Jeg kunne forstå, det var det med subsidiariteten, der var det afgørende for Fremskridtspartiet, men ærlig talt, den dér kovending i forhold til landsmødet synes jeg er meget svær at forstå.

Så sagde fru Annette Just, at det var unions tanken. Javel, men mit spørgsmål gik på, hvad der var tilbage af unionstanken, når man tager fælles mønt, forsvarsdimensionen, det politimæssige samarbejde, det retlige samarbejde og unionsborgerskabet ud. Kunne jeg ikke godt få et svar på, hvad der så er tilbage af unionstanken? Jeg håber, at vi er enige om, at unionstanken er udvikling hen imod Europas forenede stater, men når vi har taget alt det ud, har jeg ærlig talt svært ved at se, at der er meget tilbage af det, man kan kalde en udvikling hen imod Europas forenede stater, og det var derfor, at vi før folkeafstemningen lagde vægt på disse ting. Vi havde læst traktaten – og det var vigtigt at have gjort, ikke sandt? – og derfor kunne vi se, at det var disse punkter, som man i særlig grad skulle lægge vægt på. En række meningsmålinger har også vist, at det var meget godt ramt i forhold til, hvad det var vælgerne ville, men okay, det er da et problem, at man tager nogle ting ud, som vi gjorde før folkeafstemningen, og det var netop de punkter, som især fører frem til Europas forenede stater; derfor er det vigtigt og afgørende for os, at vi kommer til at stå uden for disse områder.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Jeg vil gerne sige tak til hr. Holger K. Nielsen for, at jeg fik en chance for at slutte min sætning.

Der er væsensforskel på, hvad SF og Fremskridtspartiet brugte som begrundelse for at sige nej til EF-unionen. Det tror jeg i hvert fald ikke der er nogen af de SF'ere, der er i salen i dag, der vil benægte.

Jeg kunne godt komme med nogle af de væsensforskelle, som vi af gode grunde – fordi vi havde aftalt at stå lidt sammen og ikke ligefrem bekæmpe hinanden – ikke talte så meget om, men som for Fremskridtspartiet var de væsentligste grunde: Samhørighedsfonden, strukturfondene og den sociale dimension. Det var nogle af de punkter, hvor SF og Fremskridtspartiet ikke var enige – det bliver vi såmænd nok heller ikke i dag – men kom ikke en gang til og sig, at der ikke stadig væk er Union tilbage i Maastrichttraktaten. Samhørighedsfonden er ligefrem en helt ny ting i Maastrichttraktaten, strukturfondene udbygges i Maastrichttraktaten, og den sociale dimension får nye dimensioner netop i Maastrichttraktaten. I den forbindelse har Fremskridtspartiet sagt, at nærhedsprincippet skal sikre, at det ikke udvikler sig, men det er der i hvert fald ikke ét ord om i det såkaldte nationale kompromis.

Jeg kunne blive ved, men jeg ved, at jeg også skal holde en ordførertale siden hen, og den røde lampe lyser lige om lidt.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg er helt enig i, at der er forskelle mellem Fremskridtspartiet og SF, og de har deres baggrund i et forskelligt menneskesyn. Vi går jo helt bestemt ind for solidaritet, men ærlig talt, hvad har Samhørighedsfonden at gøre med Europas forenede stater? Man har i øjeblikket en række fondsdannelser i EF, og dette at indføre Samhørighedsfonden er jo udtryk for, at man udvider disse fonde. Der er da ikke tale om noget fundamentalt nyt i det, når man i øjeblikket har en række fonde inden for EF-samarbejdet, hvor man overfører penge fra den rige del af EF til den fattige del af EF.

Jeg må indrømme, at det var noget, SF ikke lagde vægt på, og det gjorde vi ikke, fordi vi faktisk går ind for solidaritet mellem rige og fattige både inden for EF og i forhold til Østeuropa og ulandene. Der er vi naturligvis helt fundamentalt uenige med Fremskridtspartiet, men man kan da ikke sige til den danske befolkning, at den omstændighed, at man overfø-